בס"ד

יום ב', ד' באב תשנ"ח (27 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

בשבוע זה שוהים במשלחת ה'מ"מ - ובהם גם מועמדים ביתר רציעות לאוניברסיטת תל אביב המקדש הראשון והשני ועל ההשכלה מכך - משמעות ההשוואה שבוצעה לנו, לפני כמה שנים, (2344 שנים לפני היום) בשנת 3404 (-346) בעלייתו עזרא הסופר ובני גולת בבל לירושלים, ושקלו הכסף, הצדוקים והבתים שהביאו עימם מבבל לבית המקדש [ספר עזרא, פרק ח', 33].
ואחרון - עשרה שנים לאחר מכן, בשנת 3428 (-332), נתמנה יוסף מעמוני הגולה היתלו לעקוף את חומות ירושלים. בנתק ארבעה 52 יום (! - ראשונה לכל הקבלנים של ימינו) - עד כ"ה באלול.
[יומן בנין, לוח דברי עזרא]

מקצת דברים על הציבור בשלח ה'מ"מ:

משקיעים תוכן אבל, ממעטין בשמחה.
בהוצאה זה אין מצעם של ישראל טוב; לכן, מי שיש לו בן/בת עם זוי ישתדל ממנו בתוכנה כל היותר אם אפשר, ואם לאו - לפחות עד עבודת השלח. בהצ.
בגלל האווירה הקשה בימים אלה, אסור לעשות על דבר המביא לידי שמחה. לכן, אין עוסקים בבנין של שמחה, או בזיוך או סיוך לדירה. אבל אם אין לו בית-דירה, מותר לבנות.
לכן, אין נוהגים נטיעה של שמחה. כמן חילוקי הפרשיות לבל או קליות.
ודוק, כל סוכות או תופרים או רוקמים בגדים חדשים, אפילו שלובשן אחר השלח באב. ולהו קונים בגדים - לא חדשים ואף לא ישנים.
אוסם על מה אינו אלא שלא לבזבז מצווה. אבל לבזבז מצווה, כמן לבנות בית חתונה שבור מי שלא קיים עדיין מצות פריה ורביה או לקנות בגדים חדשים לשבועו מותר.
היה חוש שיתקרו הבגדים אחרי השלח באב מותר לכל אדם לקנות ולבבד שלא ילבשם (בדומה לנה, רבישה מכונית. אך יש לשאול את-כך שאלת רב).
מצניעים השמלים את סכיני השחיטה ואין שחטים אלא לתולה, לבזבז שאת ולסעודת מצווה. [ספר החינוך]

יום נעים !